

HATÁRTALANUL

ERDÉLY

2017. június 11-15.

*TOROCKÓ, AHOL
KÉTSZER KÉL FEL A NAP*

A BUDAPEST-FASORI REFORMÁTUS
KOLLÉGIUM
7. OSZTÁLYÁNAK KIRÁNDULÁSA

Ráhangelő Projekt nap Irodalom óra Művészettörténelem óra Történelem óra

A kirándulás

2017. június 11-én kora reggel találkoztunk az iskola előtt, s nagy izgalommal indultunk a kalandokkal teli útnak. A vizsgák és az évvég után teljes odaadással vetettük bele magunkat a határtalan élményekbe.

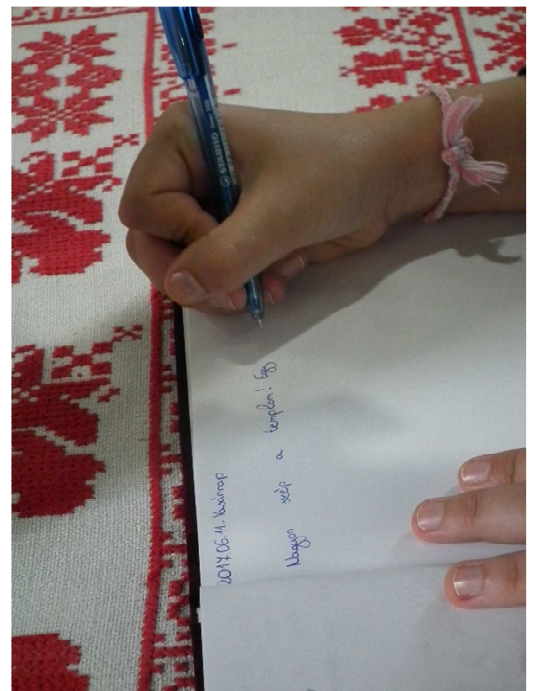
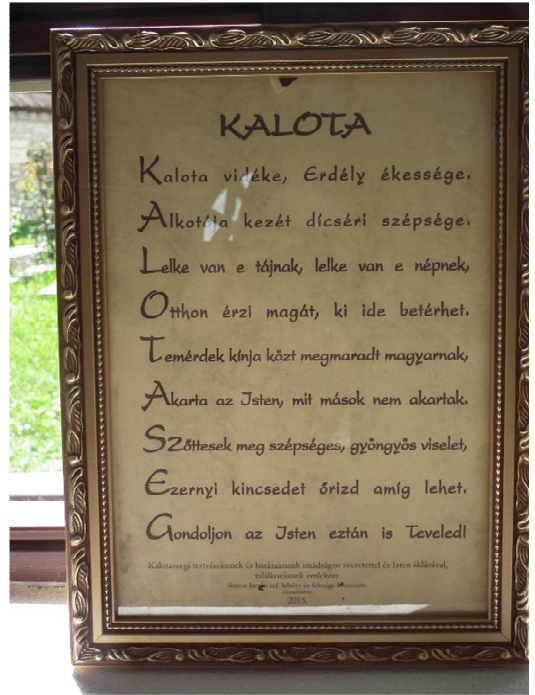

A határátkelés tartogatott némi izgalmat, hiszen hosszas keresgélés után találtuk meg az egyik személyi igazolványt. Az izgalmak után azonban a Királyhágón töltött pihenő mindenért

kárpótolt. A csodás hegyek tengere, a levegő és némi helyi finomság feledtette az izgalmakat és feltöltötte a fáradt vándorokat.

A királyhágói pihenő után újra indult a kis busz, s meg sem álltunk Körösfülig, ahol megtekintettük a református templomot. A nem mindennapi látvány, a templom története és kalotaszegi hagyományok a szívünkig hatoltak. Együtt énekeltünk dicséretet Istennek, s együtt énekeltük a Székely himnuszt, mely hatalmas erővel hatott a kis templomban.

Következő állomásunk Kolozsvár volt. A nagyváros rejtette gyönyörű nevezetességeket, a kis utcák b j t, a Református Kollégiumot és a templomot n zt k meg a kollégium hittan tan ra segítségével. L tt k továbbá a Mátyás szobrot, a sétáló utcát, s a háttérben megbúvó hegyek biztosítottak minket arról, hogy még mindig jó helyen járunk.

Kolozsvári kalandunk után indultunk birtokba venni szállásunkat Torockón. A buszból már láttuk, hogy nem mindennapi látványban lesz részünk minden reggel és minden este. És valóban, a mesebeli táj, a levegő, a falu lakói és a tudat, hogy magyar honban vagyunk, feledtette minden fáradtságunkat.

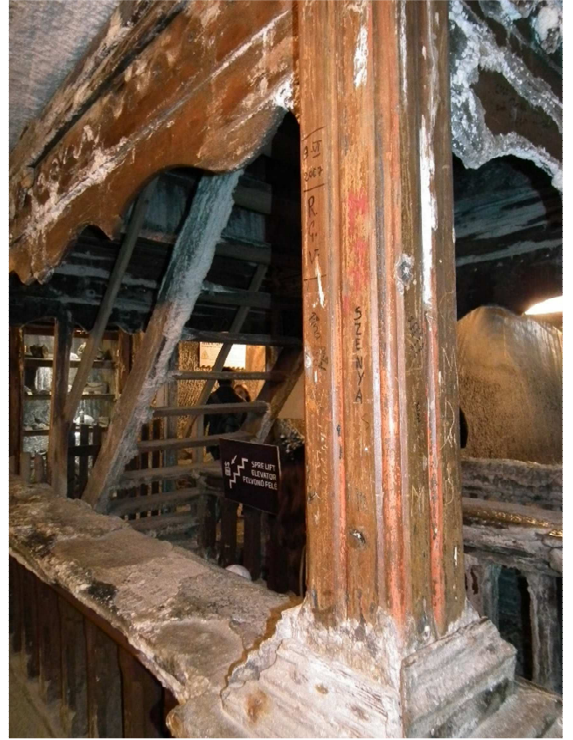

Miután birtokba vettük a szállást, a bőséges vacsora elfogyasztása mellett beszéltük meg eddigi élményeinket, s készültünk fel a következő napra, mely a Tordai – hasadék birtokba vételét és a Tordai Sóbánya titkainak felfedezését rejtette.

Kalandokkal teli első és mozgalmas napunk után kulturális élmények következtek Gyulafehérváron, Magyarigenben és Nagyenyeden. Száz Csaba magyarigeni református lelkész kalauzolt bennünket.

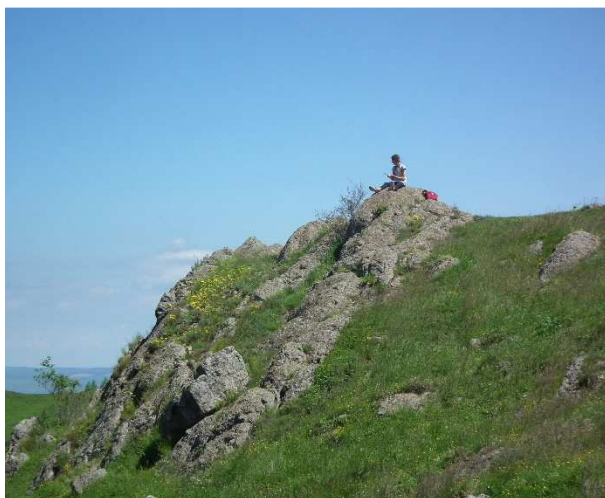

A fărastzó, ám tartalmas nap után látogatást tettünk a torockói gyermekotthonban, ahová némi édesség-adománnyal érkeztünk. Az otthon egyik nevelője, Dodó – aki maga Bőjte Csaba neveltje – mesélt nekünk arról, hogy a gyermekek hogyan élnek itt, hogyan töltik a napjaikat. Már bevezetőjében szívünkbe helyezte, hogy ez nem egy árvaház, hanem olyan gyermekotthon, ahol a gyermekeknek vannak szüleik, csak olyan körülmények között élnek, hogy jobban látják gyermeküket otthonba adni, mint otthon nevelni. A diákok bizony más szemmel látják életüket ezután az élmény után... Este egy baráti focimérkőzésre került sor az otthon fiataljaival.

Utolsó napunkon igen nagy kihívás elé néztünk. A látványként lenyűgöző Székely-követ készültünk megmászni. Kétségek közepette indultunk az erlínkőn felüli megpróbáltatásnak, ám büszkén jelenthetjük, hogy a csapat minden induló tagja sikeresen teljesítette a túrát, megmáztuk a több, mint 1200 méter magasan nyúló hegygerincet. Emléket pótolta az elemózsia, melyet a torockói kürtőskalácsos bácsi készített nekünk.

Torockószentgyörgyön értünk célba, itt várt ránk a kisbusz, ami hazavitt bennünket Torockóra. A fáradtság nem fogott ki rajtunk, ellátogattunk a helyi néprajzi múzeumba.

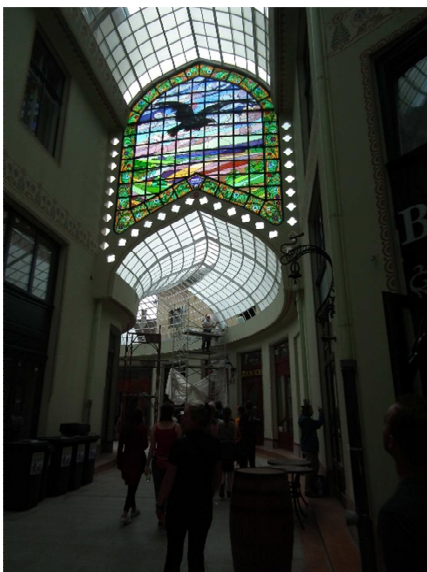

A torockói tűzoltózenekar 1910

A közös élmények, a gyönyörű látvány, a kalandok, a nagyszerű ellátás nem akart engedni bennünket, ám ez volt az utolsó napunk. Csütörtök reggel búcsút intettünk Torockónak és hazaindultunk. Út közben egy nagyobb pihenő erejéig megálltunk Nagyváradon, ahol a Lorántffy Zsuzsanna Református Kollégium földrajz-történelem szakos tanára várt minket. Kötődése városához minden szavából érződött. Követendő példaként állította eléink Erdély nagy történelmi alakjainak szeretetét. Elmesélte, hogy a 19. század eleji magyar zsidó értelmiség milyen sokat tett a városért, ezért mennyire megbecsülik őket. Megmutatta nekünk a Szent László templomot, sétáltunk a Körös partján, közben megnéztük a kollégiumot és Lorántffy Zsuzsanna szobrát. A közös program egy kellemes ebéddel zárult, s indultunk haza.

Közös élményeink egy életre szólnak és szívünk visszavágyik Torockóba.

Köszönettel:

a Budapest-Fasori Református Kollégium Julianna Általános Iskolájának
7. osztályos tanulói és pedagógusai